

SOPRONI JÓZSEF

Kossuth- és Erkel-díjas zeneszerző, zenepedagógus, érdekes művész. A Bartók–Pásztory- , a Pázmány Péter- és az Artisjus-díj mellett megkapta a Kiváló művész elismerést és a Sopron díszpolgára címet.

Szülővárosában, Sopronban tanult zongorázni, majd a Zeneművészeti Főiskolát követően zeneelméletet, aztán zeneszerzést tanított. A Zeneakadémián is oktatni kezdett, előbb docensként, majd egyetemi tanárként, később rektorhelyettes, majd az egyetem rektora lett. Az ő idején jött létre a csembaló tanszak, kezdődött a jazz oktatása, és a vidéki tanárképzőkben négy évre emelték a képzési időt. Jelenleg professor emeritus az Alkotóművészeti és Zeneelméleti Ismeretek Tanszékének zeneelmélet szakcsoportjában. Műveiből több rádió- és hangfelvétel készült, főleg a Hungaroton kiadásában.

Zeneszerzői ars poeticáját így fogalmazta meg: „Annak a műnek van létjogosultsága, amelyet csak az írhatott, aki írta. Csak annak a műnek van létjogosultsága, amelyben teljes hitelességgel megjelenik az alkotó. Én csak annyit tehetek, hogy személyiségemet teljes mértékben átengedem a komponálásnak. Műveim csak belső szükségességéből születnek, akkor is, ha esetleg megrendelésre dolgozom. A zene okozzon örömet, ahogy ez évszázadok során működött. Amikor »szép« zenéről beszélek, nem gondolok stílusra, de hitelesen gondolkodó alkotó személyiségekre.”

Soproni József zeneszerzői munkássága egyrészt az európai klasszikus zene hagyományain nyugszik, másrészt az újkori magyar zenét szintézisreemtő tehetségével az európai zene mellé emelte. Művei gazdag, változatos műfaji keretekben teljesebben ki.

A Magyar Művészeti Akadémia Nemzet Művésze díj Bizottsága a Nemzet Művésze címet adományozza zeneművészeti területen Soproni József Kossuth-díjas zeneszerző, zenepedagógus részére sok évtizedes kiemelkedő zeneszerzői és zenepedagógusi tevékenysége megbecsüléseként.